

стига и нѣмаше какво да прави, освѣнь да стои
цѣль день затворена у дома си.

Добрий ѣ баща виждаше сичко и, негово-
то добро сѣрдце скѣрбеше като глѣдаше дѣще-
ритѣ си тѣй глупави и желаше да ги попра-
ви; нѣ вече късно. Майчина безмерна любовь
ги развали, и това той позна, нѣ минжло и трѣ-
баше да чяка щото лека-полека да намѣри врѣ-
мя и чясъ и леснина за да ги поправи.

Единъ день Грозданка остана самичка у
тѣхъ си, кога сестра ѣ Добра и майка ѣ бѣха
отишле на хоро, ти за да са не утѣснява раз-
хождаше са ту изъ къща въ къща, ту и изъ
градинитѣ; по нѣкоо врѣмя ѣ додѣ на ума да
земе отъ долая дѣто сѣдѣха книгытѣ на сестра
ѣ, нѣкои любопитни и смѣшни книги да прочи-
та и да са пораздума, нѣ намѣри че и долая
сестра ѣ гудила подѣ власть-та си и го заклю-
чила. Имаше и баща ѣ особень долапъ въ кого
бѣхъ нарѣдени неговитѣ книги, нѣ Грозданка
не щеше нито да ги поглѣдни защото друго не
намираше въ тѣхъ, освѣнь учение за благонраві-
ето, разни умни наставленія и поучванія отъ раз-
ни Списатели, нѣ въ този день, както казахме
отъ душевно притискваніе, ще не ще посегна та
зе една книга за да са позалже съ каквото и
да е. Книгата която бѣше зела, бѣ: *Краткъ
Сборникъ отъ разни писма*. Кога отвори книга-
та, безъ сѣрдце начена да чете отъ срѣдата слѣ-
дующето писмо: